

AMINTIRI DESPRE "FANTASIO"

Aurel
Manolache

I. INCEPUTURI

Era primă mai 1956, când, în turneu fiind cu Teatrul de estradă
în Guleți pe care-l înființasem în 1952, la spectacolul pe
care-l prezentam pe scena cafenelei din Constanta, am
avut o conversație cu președintele de pe atunci al 'Fetelelor
Populare Regionale' care era îndrăgostit de seful secției culturale
Municipalității Fălciuș și de regiunea Iași - în aceste
discuții, apreciind succesul de care se bucura grupul nostru,
s-a născut ideea de a se realiza și la Constanta un colectiv
de estradă. Intenționându-se să se organizeze festivalul, s-a făcut ca în
turneu să nu transferăm ca prima prioritate la Teatrul Muzical
Militar din Constanta, devenind de fratele meu Gelu care
~~pentru~~^{atunci} de aruncare se angajase aici cu o lună în
urmare - Când am fost la Constanta am aflat că Ion Dragan
împreună cu Fălciuș și Puiu Stancu se străduiau să lan-
seze scheme pentru înființarea secției de Estradă pe
lângă Teatrul de Stat. Peste câteva zile primim la Teatrul
Muzical vizita lui Ion Dragan îndrăgit de Jean Ionescu, fostul
director al teatrului (pe atunci director ~~fost~~ B. Leblie iar
Jean Ionescu, președinte al Sindicatului) - Scopul acestei vizite
era solicitarea de a prelua conducerea unității a primului
spectacol de estradă "Escale la Constanta". În acea perioadă
aveam prea multe activități la Muzică și luându-ne în considerare
acestui început, am acceptat cu multă plăcere - În luna
februarie 1956 am făcut primele repetiții, luând
contact cu orchestra formată din 12 persoane (conducător
era domnul Petrescu) cu solistii Hora Mutica, Gheorghe Pietram
și alții (unul lela Teatrul Muzical) Yoly Jeger

și Cejar Wreghescu veniti dela opera armatei din București,
precum și Ludmila Brădan care semna și coregrafia Gheorghe
Ac. și principalii Nicky Popescu, Hae Ionescu, Lucica Păvălescu
și George Stancu aveau lângă ei o serie de figuranți colaboratori
printre care se numărau Constantin Radu (actualul dirigor tehnic
al Teatrului de Balet) și Remze Urjet (în prezent, după o îndelungată
carieră de talentă, cabinier la Fantasio). Decornute erau
concepse și executate de Vincentul Pan inimosul și talentatul
dan Seculea, venit dela Bacău. Regia artistică aparținea
lui Ion Brăgan. Cu acest colectiv s-a realizat premiera
care a avut loc în 27 decembrie 1956 pe scena Teatrului de
Stat. Marele succes dela premieră avea să prevestească un
viitor strălucit acestui inimos colectiv. După două săptămâni am
probat bogata proferență Elena Măteanu, care după un an
a fost înlocuită de P. Ustchicovici care a rămas dinjor o scurtă
perioadă fiind înlocuit de Marcel Ionescu, un excelent pianist.
Alături de acesta a venit în colectiv și talentatul pianist Ionel
Stănculescu care era în același timp și un inspirat compozitor.
Au urmat spectacolele concert „Astăzi pe faleze” și „Estrada
pe satelit” spectacol în care a debutat cu mare succes viitoarea
vedetă națională Jean Constantin, care activesc la Casa de Cultură
și locuia într-o căminuță dela Cafino (pe atunci Casa de Cultură).
Între timp colectiul talizilor s-a mai mărit cu încă trei
persoane: Vely Măurlescu transferat dela Teatrul Muzicii, ortansa
Domokos și Bită Rădulescu. A urmat montarea comediei
muzicale „Cu dragoste nu-i de plumb” având muzica și
orchestratia subsemnatului, după care o revistă care s-a
bucurat de mare succes „La Constanta”. Cu acest spectacol
pe care l-am prelucrat în toamna anului 1959 (când m-am transferat
împreună cu Selu Măurlescu și Florian Stevăr) am făcut
prima cunoștință cu publicul bucureștean pe scena
Teatrului de Stat. În zilele noastre Ioanei Floride au fost extrem
cunoscute atât la public cât și în presă. Cronică acestui

Amintirea cea mai de suflet, dar poate că și una dintre cele
mai dramatice, o am din iarna anului 1959, când pleasam cu
autobuzul ~~stăru~~ (Berta cum îi spuneam noi) în sepleasa la
Limeni pe la orele 12, am ajuns cu mare greutate, prin
nănnuți, pe la orele 18. La Căminul Cultural care pe atunci încă
nu era finidat, cei circa 40 spectatori care stăteau cu căminile
pe cap, nu aveau nici scaune nici bănci, cei mai vârstnici
dintre ei sprijinindu-se pe băte. Scena destul de neînălțătoare,
iar despre cabine nici nu putea fi vorba. Pe post de cabină
pentru băieți a fost improvizată o cămășuță de la intrare, iar
fetele se înfășurau în autobuz, urmând ca atunci când le
vine rândul ~~de a intra~~ pe scenă, să treacă printru spectatori. Am
urcat orchestra pe scenă și-am început un scenariu de concert-
spectacol cuprinzând doar cântec și momente de dans. Până pe la
19 când am început spectacolul se strânseseră deja peste 90
spectatori (majoritatea copii), care mâneau seminte sau mai
trăgeau câte o bușcă pentru a se încălzi, deoarece acul mie
godi în care pălpiuau câteva vreascuri era pus pe scenă
într-un colț... În exagerez cu absolut nimic relatând
că acești oameni, cu excepția poate a directorului și protodel
nu vizușeră în viața lor un spectacol, ~~deși~~ ^{deci} nici
nu stăteau de reartă obișnuită cu aplauzele drept care, noi
cântam, spuneam glume (de astă se mai auzea câte
intenie de râset) iar ei --- nimic. La tacămul să fie
complet, după circa 40 minute de spectacol, am rămas
fără curent electric deoarece instalația improvizată nu
reputa la cele necesare două reflectoare de 1000 w. și
la Căminul statiei de amplificare. ~~deși~~ ^{deși} directorul
care începuse a se opăria, la fel ca noi, spre a nu
fi lăsați de câțiva "vinici" care strigau, să cânte mai des,
3 oprește în care pentru a funcționa trebuia să
se instaleze unul a fost instalat lângă

tobozarul Costel Berlin și uclălele în avansură. Astfel am continuat să cântăm, fără microfon, în special muzică populară în timp ce Costel Berlin lăsa din când în când tobele și proupa în opriit - când am încheiat acest spectacol și am auzit câteva glăsură de „BRAVO MĂ!”, dar nici altă când ne-am pornit la autobuz cu vreo 8-10 persoane care aduseseră cu ei câte o găleată de vin fierț din care ieșea un abur înținator, năstia de moment a fost un hohot pe lângă general și o stare euforică de bună dispoziție - aceste peripeții, la fel ca multe altele, rămân încă cu drag amintite în inimile celor ce și-au trănit tinerețea pentru a aduce un strop de bucurie în suflurile unor oameni nevoiți de starea de război (la propriu și la figurat!) în care se aflau. De multe ori se ajungea din deplasări dimineața, din cauza defectelor de motor ale „Berlei” sau a penuriei frecvente de carburant. În deplasările mai lungi de la Băneasa sau Măcin, stăteam câte 3 zile, fiind găzduiți în dormitoarelor tractoristilor unde mergeam sărbătorii și alergam după vesele și ne făcăm foșul - după premiul spectacolului special conceput pentru ocazie „La noi în sat”, care a avut loc la Băneasa și la care, conform obiceiului, a venit să participe și Eugen Ionescu (om de mare finete, studiat la Paris), bucuria succedării dobândit a fost brusc stopată de condițiile meteorologice - ne-am răzăpedit cu cele două autobuze de 10 km. de intrare în satul Treian. Eram exact la mijloc între Băneasa și satul Treian iar din cauza vîntului nu se vedea nici la un metru distanță. Era o utopie să poți crede că se poate ajunge în Constanta cu piciorul. Astfel am mers până în sat, la satul Treian, am bătut pe la porțile gospodăriilor și ne-am adăpostit până dimineața, când la București, trompetistul a dat semnalul de a ne aduna să mergem la gară, unde era un tren.

Constanta - Pentru noi toți, dar în special pentru noi, această întâmplare a rămas ca un simbol de

Sacrificiu pe care-l poate face un artist.

Sorata mai buna o aveam in turnee. La recept, parca prin 1966, acestea se efectuau cu vagoane CTA ~~pe Dorin~~ (bineinteles ca de cl. II) in care ne ingramiteam cate 5-6 intr-o' cuseta. Se gata se gata la capitala vagonului iar la cele mai multe ori cand ne intoorceam dela teatru cantam vagoarele ortacind prin juri deoarece "miseria" le manevrasera in alta parte si nimeni nu stia si ne spunu unde. Intr-o asemenea situatie ne-am aflat intr-una din nopti, pe la 17. Juri cand un grup de circa 12 artisti in frunte cu raspunsul Ion Botu, n-au mai putut vagoarele intrucat al dela "miseria" le atatare la un marfar care a plecat la ora una noaptea. A doua zi dimineata, ne-am intalnit cu respectivul grup ajungind, acasa, avind starnute pe piept fiecare cate o mica pranceala pe care scria "NOI NU NE PLANGEM!"

Incudibil, dar dure sa va arigui ca sate foarte adevarat! Acestea au fost recepturile Festivalului Fantasio - si la fel cum colegii nostri au putut avea forata spontana intru 17. Juri si la ora, tot'are cred ca si noi astazi putem spune: noi nu ne plangem ci ne manduim ca depasind unele greutati am reusit totusi sa litam ceva in urma noastra!

II. DESPRE CREATORII SI REALIZATORII SPECTACOLELOR.

Oaca intr-o perioada de timp relativ scurta teatrul si muzical colectiv de artisti si de tehnicieni dela Fantasio, a reusit sa se impuna ca unul dintre cele mai apreciate din tara, situandu-se la un moment dat chiar ~~pe pozitia~~ cel mai belos teatru de unste, ~~teatru~~ acest fapt se datorata in buna masura creatorilor si realizatorilor de spectacole. Dealongul timpului la Fantasio au scris texte M. Popescu, I. Berz, N. Stroe, George Mihalestie, Ovidiu Dumitru, Alexu Kaner, Mircea Cudan, Rade Stancu, Aurel Felea, Al. Andy, N. Cornu si multi alti.

făcitori de unor, precum și bună dispoziție - Acestora
 li s-au alăturat compozitori: Ion Vrîncu, Ștefan Vladuș, Elly Roman, Nicolae Kiriculcu, Aurel Gîrvoianu, Florentin Beluș, George Grigoriu, Teodoruța Popa, Radu Serban, Virile Vrîncu jr., Horia Iordache, Mișu Iancu, Sergiu Mălăeșanu, Sila Dinicu, Ion Căstănoiu, Virile 'Perelovschi, Eugen Cerbu, Ionel Stănculescu, Ionel Tudor, Laurentiu Profeta, Cristofor Barbette, Dumitru Lupu și încă mulți alți 'compozitori de prestigiu. A existat însă o anumită "echipă de creatori" care s-a format cu prilejul
 montării spectacolului "Muzică Constantă" în anul 1960, formate din Eugen Mirea, Sam Georgeanu, Henry Vrîncu și Aurel Mălăeșanu la care s-a adăugat în 1962 inegalabilul nostru micșor Constantinescu, cel mai valoros autor de reviste și opere românești, marele om de teatru a cărei contribuție la ridicarea nivelului și măiestriei artistice este inegalabilă. Acest grup de creatori a realizat marile spectacole de la Fantano din perioada de glorie. Ar fi suficient să ne amintim doar de "Revelia în Iulie", "Super Fantano", ^{"Revelia de aur"} "Revelia n-are vîrste" sau "Fără noi nu e spectacol" pentru a demonstra bunul gust, fantazia creatorilor, violenta satirică și în special arta de a crea un spectacol de reviste pe care au dovedit-o acest grup de creatori -

Coregrafia la spectacolele ~~Teatru~~ estradei constantinene a fost semnată în decursul vremii de: Ludmila Bogdan, Nutzi Walter - Cerbu, Mișu Ștefan, inepetratul prim solist al operei Române Gabriel Popescu, Ion Alexe, Nutzi Ștefan, Adina Căpăș, Ion Tuzescu, Senta Fayer ș.a. În rândul specialiștilor din acest domeniu și-au adus contribuția Cornel Patrîchi, discipolul său Mircea Tătaru și mai cu seamă marele coregraf al României, de notorietate internațională, maestrul Oleg Wainovski - Acești realizatori de mișcare au făcut ca spectacolele de la Fantano să fie antrenante și atrăgătoare, scotînd în evidență și fie antrenante și atrăgătoare, scotînd în evidență și

Desi in hramurile rinduri lipsa mijloacelor financiare nu ne
permitea faptul necesar pe care-l impune acest gen de teatru,
totusi, realizatorii scenografilor, cu ingenuitate au reusit
de cele mai multe ori sa realizeze un cadru scenografic
stralucitor. Printre cesti talentati scenografi au fost: N. Lebes,
George Voinescu, arb. Theodor Osmulca, arh. Levata s.a.
In nord deselbit trebuie sa ne amintim de cel care pe parcursul
a 39 ani fara intrerupere si-a sacrificat viata in acest
domeniu inhaland sute de kilograme de nitrocelulozic printr-un
impunitivul sale deconu: scenograful teatrului dan
Sachelarie, care in afara unui autentic talent a fost un
exemplu de omie, bunatate, corectitudine si modestie
der. Regia artistica a spectacolelor la Fantano a fost asigurata
de directori de scena valorosi in frunte cu incontestabilul Rean
al vestei si operetei romneste Nicusa Constantinescu - In
afara de cest parinte al genului es mentiona mai
putai pe regizori cresteteni Ion Orngan, Petru Michail
si Andrei Nichilache. Rememntii realizatori de televiziune
Alexandru Brcinut si Valeriu Lazarov si-au adus asemenea
valoran lor contributie regizorale in realizarea unor
spectacole la Fantano. In in ultimul nord trebuie subliniat
aportul lui Constantin Orndochiotu care a semnat regia
multor spectacole din care amintim: "La mare si la msa"
"Mare" (vndte jucate intr-un nunar record de peste 400
reprezentatii) si "Interludiu lui Alexandru, Coana Chirita"
Succese asemnate ne-au adus spectacolele semnate
de Ion Maximilian dintre care nuna comedia muzicala
"Siraen' Gici" s-a jucat 12 stagioni cu "Casa Inchisa"
intr-un nunar de peste 1800 reprezentatii. Asemnati
talentatal frate al acestuia, Mihai Maximilian a
colaborat cu noi, ultimul sau succes la Fantano
"Cantaandu-l vndte de mare montee, Fantano Color"
vndte muzical pentru copii si tinent au
Ion Orngan, Eugen Aron si Constantin Brcinut

de la Teatrul de copii și tineret din Ieri, iar la Secția de Balet Contemporan și Clasic s'au ținut toate spectacolele a fost organizată de Muzeul de Artă Dramatică asistat de Gabriela Găvruta, Adrian Căpăș, Ion Tugearu și Mariela Korda -

III VEDETE LANȘATE DE FANTASIO ȘI PE SCENĂ LA FANTASIO.

Aici este necesar să amintim despre vedete de la Fantasio, meritele însușirii unor nume de mare prestigiu sunt necorect să leclășăm că multe vreme și sper că și în viitor, vedete incontestabile a fost și va fi numele „FANTASIO”. Acest nume, vinut de prin oamarii săi, a atras milioane de spectatori fiind gura unei calități superioare artistice. Cei care au adus faimă acestui nume au fost artiști, solisti, dansatori sau instrumentiști care și-au lăsat pe aceste scene. La început primarele vedete au fost Elena Mălina, Nicky Popescu și Lucica Pătruleanu a căror apariție era mult așteptată și dorită de fani de aplauze - Timp de 3 seceri s-a avut acest statut de vedete Elena Mălina, exemplu de profesionalism și tărie scenică. Prin emisiunile de televiziune dar mai ales prin difuzările la radio și pe discuri această solistă de la Fantasio a lăsat multe gloriole momente, difuzările au fost foarte apreciate cu plăcere. Au urmat apoi alți mari artiști interpretați care au devenit capete de afiș: ~~Diana~~ alți mari artiști interpretați care au devenit capete de afiș: ~~Diana~~ ~~cau amintim~~ pe Valy Măndăla, Mariana Ceroni, Trio de la noi, Fritz Bruma, Cora Andronic, Cora și Iuliu Tătaru, Rodica Măndăla, Ion Octavian-Danilă, Dumitru Ceramitu, Iuliu Bruma și Corina Pătruleanu -

Am putut vorbi de vedetele Teatrului Fantasio fără a nega meritele calității și meritele ale Indragitului

ca solist al Teatrului Fantasio, era deja de mult o mare vedetă națională a muzicii noastre.

Într-o vreme aceste constelații s-au desprins în mod desorbit din stele de mare popularitate: Jean Constantin și Gela Maurer. Acești doi nedespărțiti prieteni, cu calități desorbite de artist și de om au fost stâlpi de bază ai acestui teatru timp de peste trei decenii. Numele lor pe afișele teatrului dar și a multor reprezentări organizate de alte instituții a fost permanent un mare punct de atracție. Cu aceste a contribuit în plus la mare popularitate pe care Jean Constantin și-a creat-o prin prezența sa în numeroarele filme românești. Acești doi cititori au fost exemplari de atarecune față de teatru și respect față de public - dar ocupat deseori pe platourile de filmare, Jean Constantin nu a lipsit la absolut niciun spectacol în care era amintit. Când din nefericire a suferit un accident cu mașina, după două zile de la ieșirea din spital a venit la lucru în București unde prezentam în important spectacol și a jucat cu mâna în ghips alături de Gela Maurer în spectacol. Impresarii au selectat toate numele din spectacol. Impresarii au selectat toate numele de spectatori din întreaga țară, din Brazil, America, Italia, fostă URSS, Germania. Chiar dacă la ei glumea era prezentă și pe scenă și în particular, în fond totul era bazat pe o seriozitate absolută. Făceau meseria din primă pentru scenă și din dragoste pentru oameni.

Pe scena Teatrului Fântână ~~se așeză de odăbre~~ a mai fost o vedetă colectivă: orchestra de concert, Fantasio care, datorită talentului și calității artistice ale membrilor săi a reușit să se impună ca una dintre cele mai valoroase orchestre de estradă din țară. Datorită acestui fapt i s-a încredințat alături de orchestra de estradă a

Rediției și jurnaliștii dinjate de file și din acorapariamentel multor

Ionel Stenculescu, Al. Cercul, Ion Brucătaru, Andrei Petrescu, Gh. Parrica,
Grigore Carabulea, Petru Bogdan sau luihei bălău au reușit să
ridice stadiul nivelului artistic și interpretativ al acestei orchestre.
În aceste clipe de educație amintite mi-i pot veni în minte pe
Adrian Vintilă, Doru Brătăsescu, frății Breda, Jean Constantin, Tony
Măroșescu, Ion Măroșescu, nea Jelea, nea Enache și mulți alții
cărora nume nu le rostesc numele pentru că le cer scuze și să-i
angajez în același timp să-i stăruie în epile maturoasă.

În munșii Revoluția a lăsat pe plan național și
celelalte secții artistice ale teatrului despre care vor scrie mai
târziu.

Chiar dacă n-au fost angajați permanenti ai Teatrului Fântâna
e plină de intruzi de artiști valoroși din întreaga țară. Au ad
onșit cu prezența lor la
~~contribuții la prezentarea~~ ~~un~~ spectacole și concerte de diferite
tinute artistice - dintre acestea, amintirea mi se îndreaptă
către Margareta Păslaru care mi-a fost pentru prima dată prezen-
tă de mare la muzica dinimă - Birled care în vara anului
1960 era competitorul la Teatrul Liric ~~la tinutele fante~~
~~a lui~~

urmează pag. 12

~~Am fost prezentat la un concurs de cântec la~~
 în tinerețe fusese o ~~prima~~ ^{excelentă} soprana de operă, cunoscută în
 casa lui Beniamino Gigli, celebrul tenor italian. Fiecare de-
 năgăte de faptul că ~~pe lângă~~ ^{pe lângă} un doctore să-i urmeze cariera
 interpretând muzică ușoară, m-a rugat să o ascult și să-mi
 exprim părerea dacă merită să o lase a se prezenta pe
 aceste linii. Și am ascultat-o împreună cu întreaga
 comisie de concurs. În afară de frumoasa fizică pur și simplă
 m-a electrizat prin interpretarea aceluși cântec spaniol
 launt de Santa Montiel, care pe atunci era la vârfu-
 lărea disrupție între clișeele de popuri el magister și
 vocea gravă de alto, înălțarea un plus de forță. De
 amănunțit vinetile că nu putea fi vorba de oarecui
 doar 15 ani și trebuia să-i termine studiile liceale.
 În schimb, chiar elevă fiind, a dovedit că am avut dreptate
 spunându-i la sfârșit doamnei dinaintea - Berlad că ar
 copil va fi o mare vedetă în muzica ușoară. Fiecare
 succes al său la radio, televiziune, film iar mai apoi
 în teatru mi-a dat un sentiment de învingere. Dealtfel,
 multe din creațiile mele mi-au fost laurate de magister
 devenind slăvire. Dintre acestea o mare bucurie mi-a făcut-o
 "Ale tale" pe care împreună cu Jean Spătaru ~~la prezentat~~
 la festivalul internațional de la Varadero-Cuba, de unde
 s-au întors cu marele Premiul. După doi ani acest cântec a
 fost preluat și cântat pe scena Festivalului "Cercul de aur"
 de către Julio Iglesias - magister Păslaru, m-a fost un
 statornic prieten și colaborator, fiind prezent în multe
 concerte estivale prezentate de Fautano. La fel de
 statornici colaboratori au fost marele voce, Corina Chiriac,
 Angela Similea, Trusca și Seicem, Jula și Lucretia, Vocea Băneș,
 Nicolae Mitrea, Aurelian Andreescu și mulți alți artiști
 de mare valoare. De asemenea împreună cu Jean, ~~de~~
 și ceilalți concinți ai teatrului în multe spectacole au
 obținut succese pe scenă la Fautano Anja Pelea, de
 hae Roman, h. Stroe, hircu Citan,
 și mulți alți belorzi artiști -

de sex femeie, ajunseseră la o vârstă mai puțin recomandabilă pentru reviste, fapt ce le dădea un sentiment de inutilitate dar și de nesiguranță deoarece vârsta lor de pensionare era pe atunci foarte târzie. În schimb fiind oarecum cu experiență scenică erau foarte utili în anumite roluri în care miștile și costumele arătau un anumit aspect fizic. Astfel s-a reușit ca niciuna dintre ele să nu fie concediat înainte de pensionare, simțindu-se în același timp utili și demne de mersul lor de artiști. Această secție s-a bucurat de asemenea de artiști valoroși precum ca un ponton uita pe Elena Bruma, Elena Iacob, Mioara Fiuma, Petrușcă Tăbăre, Verica Bota sau Radu Toa. Pentru a diversifica mai mult această secție s-a angajat începând cu anul 1985, formație locală instrumentală „Euxin” și încă 3 solisti vocali, cu care au început prezentarea unor concerte de muzică rock.

De asemenea în anul 1979, în luna Iunie la Berna unde participam ca membru în jurul internațional al festivalului de balet, oleg Petrovici s-a oprit întâmplător la neptun unde noi jucam „Sireni Gică”. Discutând despre proiectele noastre de viitor și în general despre stadiul dezvoltării artelor în România, mi-a rețut că se gândește să realizeze o companie independentă de balet având un colectiv de 20 tineri dansatori foarte talentați, proaspăt absolvenți ai școlilor de coregrafie, dar din păcate nu este sprijinit de București. Atunci i-am propus să încercăm a realiza acest proiect al său, la noi, la Fântâna, gândindu-mi la o și mai mare diversificare a acestui ~~teatru~~ precum și la posibilitatea de a-l avea mai mult timp pe oleg lângă mine. A fost încântat de propunere, însă puțin cam sceptic, considerând că erau doar să-i mai alină puțin neapărat. După o săptămână, când s-a întors de la Berna, a trecut pe la noi și spre marea de bucurie s-a trufit în față cu statul de funcționari aprobat pentru înființarea secției de Balet Contemporan și Clasic „Fântâna”. În foarte scurt timp s-au făcut angajările, au început primele repetiții în sala teatrului din Giulești, dându-se

marele succes al teatrului care l-a constituit având
impresii „Sirena” și „Sirena” pe parcursul a 12 stagii, a
jucat într-un număr record de peste 1400 reprezentații, a
atras atenția impresarilor israelieni care ne-au invitat în
primăvara anului 1970 să efectuăm un turneu în această țară.
Ca cererea acestora distribuția a fost completată cu artiști
Tunegien, Widi Iorance Feles și Mihai Fatino, rolurile de bază
săvârșind în interpretarea valorilor artistice. Există și Sela Kowalewsky,
Jean Constantin, Mariana Cerconi, Fritz Bräun și Vely Kowalewsky și
acest ~~spate~~, turneu a participat și doctorul Barbu Iorance
„adevărata” figură a Constantei, marele amant de teatru și
prieten al artiștilor, care interpretează rolul logodnicului. În
turneului său a avut un succes răsunător, am răsunat cu
Jean, Sela și Mihai Fatino ne-am întors cu o interjecție de o
septimână, participând la o cooperare pe mediteranean cu vocal
„Apolonia”, datorită căreia am avut ocazia să vizităm Ciprul,
Grecia și Italia, întorcându-ne prin Germania și Austria.
A fost o călătorie plină de peripeții hazlie care s-a încheiat cu
surpriza ce ne aștepta acasă. Toată lumea era alarmată că
Jean răsunat cu frunza Kowalewsky, au fugit. Iată dușmanii
(dar nici noi!) n-au avut norocul acesta, întorcându-se
nu ne-a trecut prin cap vreunul dintre noi și ne părăsim
Țara, chiar dacă tentativele și privilegiile au fost nemăsurate.
În 1975, colecționalul de răscoală în totalitatea lui, a revenit în
Israel cu o răscoală de mare montan prezentată cu succes pe
parcursul a trei săptămâni - la urma cu doi ani, în luna
1978 orchestra Fantino având ca solisti pe Ilona Kowalewsky, Vely
Kowalewsky și Trio de lui a avut un turneu la Hamburg
prezentând 29 Concerte, iar în toamna aceluiași an am colectat
mai restrâns de orchestra răsunat cu din spiritul, Jean
Constantin și Sela Kowalewsky a participat la o cooperare pe
Maree Neagră și Mediteranean cu instrumente Transilvanice - Sela
canta la Contrabas și Jean la Mecedon și Tamburină. Este
de înțeles atmosfera acestei deplasări în care mai mult ne-am
FONDUL DOCUMENTAR „apelor” iar Jean și Sela se focusează la Pisenile
DOBROGEA DE IERI ȘI DE AZI
BIBLIOTECA VIRTUALĂ
ZIUA DE CONSTANȚA
fate sfârșitului în stăpîni arabi și unos călători.

Imediat după înființarea Secției de Ballet contemporan și Clasic au început deplasările peste hotare ale acestui colectiv. Astfel primele turnee au fost cele din Siria și Italia în 1980. A urmat imediat primul Turneu prin agenția "KONZERT- & REISEN LANDGRAF" în Germania, Olanda, Belgia, Austria, Elveția și Franța, turneu cu unme și aeruri tradițional, întorcându-se în prezent al 5-a repetată fără întrerupere în fiecare an. Într-un timp Balletul a mai fost în Turcia, Taiwan, S.U.A., Canada, Cehoslovacia, Ungaria și de mai multe ori în Italia. În urma în Statele Unite în perioada 7 ian - 20 martie 1982, colectiva Balletului Fantasia s-a deplasat în 52 orașe aparținând la 37 state nord-americane. Fiecare din aceste turnee a avut succesele și peripețiile sale, pentru poezia lor fiind recunoscute pentru volume întregi de amintiri -

Dezvoltând mai puțin de colegii lor de la ballet, artiștii de noapte au mai efectuat turnee în Polonia, Cehoslovacia și Italia (de două ori la tradiționalul festival de la Arezzo de unde s-au întors în ambele date cu medale de bronz) - la același timp în fiecare concediu de toamnă timp de 10 ani, orchestra Fantasia a concertat la Nordernay și Bad Pyrmont din Germania, câte 45 zile -

Aceste numeroase turnee peste hotare au însemnat un volum imens de muncă și efort, dar rezultatele lor ne-au dat mereu satisfacție de a ne fi simțit adevărați ambasadori ai artei românești demonstrând întregii lumi talentul și capacitatea harmonică a nostru popor. De foarte multe ori printr-un peste hotare, elogiind prestația artiștilor români, s-a referit la acest miracol al dezvoltării culturale în România și la talentul poporului nostru -

VI. FANTASIA și STAGIUNEA ESTIVALĂ

Faptul că Fantasia s-a făcut cunoscut în întreaga țară nu se datorase numai turneelor efectuate în absolut toate orașele. În bună măsură, spectacolele prezentate vara pe Rîșorul turșilor veniți de pe toate meleagurile cu cei veniți din străinătate -

Asfel, nu fusesem cu pe tot litoralul, Fantano era
prezent între 1 iunie și 15 septembrie, ~~în fiecare zi~~ zilnic
cu cel puțin un spectacol - Au fost și zile când într-o
singură zi se puteau citi 5 afișe diferite cu antetul, Fantano
: un spectacol de băut la luptă, o revistă la Eforie Sud,
un spectacol de copii la Tabara Năvodari, un concert Rock
la Costinesti și o comedie municipală la Mangalia - Astfel,
separat de cele prezentate după amiezele la Delphinium sau
Noptile la Bănel Român din Eforie Nord sau Bănel bulgar din
Măcinie -

Pentru Fantano, stagiunea estivală nu desamur numai litoralul
ci și magazine, librării, teatre și chiar teatrele de vară din
Capitală -

Eu într-adevăr am efort supra-omeneș. Determinat
de un fel de necesitate economică, după contractul permanent
cu sutele de mii de spectatori a condus la prestigiul de care
a ajuns să se bucure Fantano, a creat oarecum supleteștii
de care am nevoie orice artist, ~~pentru~~ constituirea ^{în} succesului
și a plăcerii ^{prin} vicii înainte de Revoluția din 1989, Fantano
s-a autofinanțat timp de cel puțin 9 ani în proporție de
100% neprimind un leu de la stat, menținându-se și chiar
dezvoltându-și activitatea, s-a datorat unui efort teribil
din partea unui colectiv muncitor și talentat în care fiecare
artist, tehnician, muncitor din atelier sau funcționar administrativ
au știut să trăiască într-un spirit de unitate și de învinge-
tăți - Astfel se explică faptul că pentru a fi angajate
condiții optime de desfășurare a spectacolelor în stagiunea
estivală, când s-a înființat Teatrului Fantano administrativ
Teatrului de vară din Eforie Nord, Eforie Sud și Techinghild,
cei care făceau probele scenelor, curățau cabinele sau făceau
copiii, erau din proprie inițiativă oameni dela Fantano
dela portar la director, dela Jean, Gela, Mariana Cerami
până la ultimul figurant -

Iată de ce în vară acestui am am trăit un sentiment
de învingere cântă fetele pe afișiere
gros antet și m-l găsea, locul spectacolelor de

prestigiu luându-l spectacolele improvizate de acciesi abonati, suscunându-i pe pătălăle spectatoriilor și umplându-i propriilor buzunare - și de dăruirea ca aceste stări de fapt să fie doar un mic accident de ordin organizatoric care să nu conducă la deprofesionalizare! Artistul care nu joacă și nu se hrănește cu aplauzele publicului se condamnă la sinucidere!

VIII ARMATA CELOR CARE NU SE VAD.

A fi nedrept să revocăm 40 de ani gloriosi parcurși de Tântaro fără a ne aminti că în spatele celor care sunt pe merit aplaudați, se află o adevărată armată⁴ murizată de lucrători pe scenă, în atelier sau în birouri. Aportul lor la succesul teatrului a fost întotdeauna consistent. Odată cu acul și alte oameni ca Aurin, Coteanu sau Tante au trăit în acele costume și câte un stop de suflet. Pânzele lui Măruș sau Gheorghiu, sau calepodul de pălării folosit de Carmen, pânzele lui Iveridenu ori aparatul de sudură folosit de Stelici sunt doar niște obiecte unelte prin care acești oameni și-au putut folosi pricepută și artă marelui lor. Unii n-au putut înțelege că la o pricepută marșantă, recepționeri, electricieni, cabluri sau chier plumbicele trăiere cu acciesi intensitate emițute prin care trec artiștii - unii într-o anumită situație s-au putut ajunge la un bun rezultat final. Unii ca Zaharia, Lervianu, Jonea, Bante, Alendu, Dorol, Denua, Moraru, Nutzi Zaharia ^{Prucopeli} sau Madam Tivichii, s-au rănit numai acestui teston de fel ca și fecile lor de colegi pe care nu-i pomenesc din lipă de timp, dar care în totalitatea lor, pe parcursul fecilor de ani trădite au dovedit dreptate și atestându-i fete de artiști - deservim să se poate trece cu vederea străpungă organizatorilor de spectacole începând cu inegalabilul ^{Sebastian} Tasci, cu nes Parcu, Ion Bălate și terminând cu Iurice, Pău sau Ileana. Unii despre ei nu se pot spune multe întregi -

VIII

FONDUL DOCUMENTAR

timp, în care noi, cei ce avem pretentia că l-am slujit și fim
primiți cu recunoștință, mândrindu-ne că munșii noștri au cu
totul alte condiții realizate ceea ce noi am visat. Avem un colț, dar
de Fântâna în care să fie adăpostit un mic muzeu unde generațiile
viitoare vor fi informate prin diverse documente și expozite despre
istoria micușilor a acestui teatru de care am înțeles că se va
măndri orice conștientean -

Însă --- pentru a prinde viață aceste gânduri e mai rău
neccer să se realizeze un alt vis (de data aceasta nu numai al
meu ci al tuturor oamenilor de bună credință): oamenii să fie mai
buni, mai sinceri cu ei însuși și semenii lor, mai în frica de
 Dumnezeu și mai încredințați în minunile pe care le pot realiza
prin muncă și perseverență -